

Ինչ մո'յր եկեր, բոլոր հոգևածներ և բեռնավորվածներ...

Մատթեոս 11:28

**Նոյեմբեր, 2015թ.
N 10 (72)**

ԲԱՐԻ ԼՈՐԻ

Լոյս է փայլում 2009թ. Դաշխախ

ԱՄՍԱԳԻՐ

Նոյեմբեր, 2015թ., N 10 (72)

Լույս է տեսնում 2009թ. մայիսից

ԱՅՍ ՀԱՄԱՐՈՒՄ ԿԱՐԴԱՅԵՔ

Նամաժողով Մոսկվայում.....	1
Բարին գիպենալու և չանելու մասին.....	3
Աստված երկայնամտությունը.....	6
Մեծ աղամանը.....	6
Եվ անձրևը եկավ.....	7
Արդար վաստակը.....	8
Աստված պարասխանում է աղոթքին.....	9
Վկայություն.....	10
Իմ բժշկության մասին.....	13
Մանրապարումներ.....	14

Սիրելի՛ ընթերցողներ, խնդրում ենք աղոթել, որ թերթի միջոցով տարածվի Ավետարանի Բարի Լույսն ու ցանկեն ճշմարտության սերմերը, որպեսզի մարդիկ դառնան Աստծուն և հավիտենական կյանք ունենան:

Սիրելի՛ ընթերցողներ, խնդրում ենք ձեր դիտողությունները, առաջարկությունները, նվիրատվությունները ուղարկել խմբագրություն: Մենք սիրով հաշվի կառնենք ձեր արձագանքները: Հեռ.՝ 093-532-526, 093-954-930

ՀԱՄԱԺՈՂՈՎ ՄՈՍԿՎԱՅՈՒՄ

«Հաղթողը ժառանգում է ամեն բան»:

Հայտնություն 21:7

2015թ. հոկտեմբերի 23-ին և 24-ին Նիժնի Նովգորոդում տեղի ունեցավ Ռուսաստանի «Ավետարանի հավատքի քրիստոնյաներ» (ԱՀԶ) եկեղեցու հայ անդամների եղբայրական համաժողով:

Հայաստանից ներկա էին ավագ եպիսկոպոս Մամիկոն եղբայրը, եպիսկոպոսներ Սամվել, Վազգեն և Պավել եղբայրները, Գյումրիի Գրիշա, Կարապետ և Ղարիբ եղբայրները, նաև եղբայրներ այլ քաղաքներից:

Ռուսաստանից ներկա էին ավագ եպիսկոպոս Ստեփան Կոզիցկին, Ռուսաստանի ավագ եղբայրությունը՝ ի դեմս Մոսկվայի և Մոսկվայի տարածաշրջանի ավագ եպիսկոպոս Վասիլի Միրոշինի, Պետերբուրգի եպիսկոպոս Պավել եղբոր, Սառանսկի ավագ եպիսկոպոս Վիկտոր Տաբաչկովի և նրա օգնական եպիսկոպոս Գենադի եղբոր, Տամբովի եպիսկոպոս Սերգեյ եղբոր և Օրենբուրգի հովվի: Ներկա էին նաև պատվիրակություններ Մոսկվայից ու Մոսկվայի տարածաշրջանից, Սանկտ Պետերբուրգից, Յարոսլավից, Մոզիից, Կրասնոդարից, Բատայսկից, Չերեպովեցկայայից:

Համաժողովի կարգախոսն էր՝ «Հաղթողը ժառանգում է ամեն բան» Հայտնություն 21:7: Կարգախոսի շուրջ եղան հորդորներ ու քարոզներ:

Համաժողովի վերջում Մոսկվայի եկեղեցու հովիվներից Վահրամ եղբայրը (Գյումրի քաղաքից) ձեռնադրվեց ամբողջ Ռուսաստանի հայ եղբայրության եպիսկոպոս և դարձավ Ռուսաստանի եղբայրության եպիսկոպոսական խմբի անդամ:

Վահրամ եղբորը եպիսկոպոս ձեռնադրելու առաջարկը եղել էր Ռուսաստանի ավագ եպիսկոպոս Ստեփան Կոզիցկու և նրա օգնական, Մոսկվայի ու Մոսկվայի տարածաշրջանի ավագ եպիսկոպոս Վասիլի Միրոշինի կողմից:

Պատկերակ, 2015թ., ՁՆ10 (72)

Առաջարկությունը միաձայն ընդունվել էր Ռուսաստանի ԱՀԶ եպիսկոպոսի, ինչպես նաև Մոսկվայի եկեղեցու հայկական խմբի և Հայաստանի ԱՀԶ եղբայրության կողմից:

Վահրամ եղբայրը Մոսկվայի շրջանում ծառայում է 1999 թվականից: Մոսկվա գալուց հետո հավաքելով 2-3 հոգի՝ նա անց էր կացնում աղոթաժողովներ: Աստծու օրհնությամբ ու Անդրանիկ, Վալերա, Ռուշան, Մեյրան, Մարտին, Նորիկ, Յուրա, Սերգեյ ու այլ եղբայրների ջանասիրաբար ծառայության շնորհիվ այսօր Մոսկվայի եկեղեցու հայկական խմբում կան մոտ 300 անդամներ, իսկ եկեղեցի են հաճախում ընդհանուր թվով մոտ 500 հոգի: Եկեղեցում, Աստծու օրհնությամբ, կան բոլոր ծառայությունները՝ աղոթաժողովներ, երգչախմբի ծառայություն, հիվանդների այցելության խմբեր, մանկական, պատանեկան և երիտասարդական հավաքույթներ: Եղբայրները կազմել են խմբեր և ծառայություն են անում նաև Մոսկվայի

շրջակայքում: Ծառայություն լինում է Ռամենսկում, Ռելևոյում, Պոդոլսկում, Միտինոյում, Ռուզնոյում և այլ քաղաքներում ու գյուղերում: Ծառայող եղբայրների միաբանության և աղոթքի կյանքի շնորհիվ Աստված առատությամբ օրհնում է եկեղեցին և ավելացնում է փրկվողների թիվը: Այս ամենի համար մեծամեծ փառքեր Նրան:

Սիրելիներ, վերջերս, ի պատասխան մեր բազմաթիվ աղոթքների, Աստված տվեց մեզ հողակտոր, որտեղ այժմ եկեղեցի է կառուցվում հայկական խմբի համար:

Գիտենալով, որ Հայաստանի ավագ եղբայրությունը և հատկապես Սերգեյ եղբայրն ու Հայաստանի ԱՀԶ եկեղեցիները իրենց աղոթքներով մասնակից ու կարեկից են եղել Մոսկվայի եկեղեցու կազմավորման և աղոթատան շինարարության ընթացքին, խնդրում ենք ձեր աղոթքների մեջ ավելի ջերմեռանդորեն հիշել մեր եկեղեցու և ամբողջ Ռուսաստանում գտնվող հայ եղբայրների ու քույրերի հոգսերն ու նեղությունները:

ԲԱՐԻՆ ԳԻՏԵՆԱԼՈՒ ԵՎ ՉԱՆԵԼՈՒ ՄԱՍԻՆ

*Ուսարի ով որ բարին անելը գիտենա ու չանի,
դա մեղք է նրա համար:*

Հակոբոս 4:17

Սիրելի՛ եղբայրներ ու քույրեր, վերը նշված համարը ցույց է տալիս, որ մարդն ունի բարին անելու հնարավորություն (իհարկե, Աստծու օգնությամբ): Բարին անելու հնարավորություն ունեն այն հավատացյալները, ովքեր սրտանց ուզում են դա անել: Եթե մեկը գիտի բարին ու անհոգ է այն անելու հարցում, ապա բնական է, որ չի կարող անել:

Քրիստոնյաներից շատերը «մեղք» ասելով հասկանում են միայն վատ արարքները, ու երբ խոսում ես որևէ մեկի հետ, նա ասում է. «Ես մեղք չեմ գործել», իրեն արդարացնում է ու սկսում թվարկել. «Ես ուրիշին վատություն չեմ արել, չեմ գողացել, չեմ շնացել» և այլն: Սակայն նա մոռանում է, որ միայն վատ բաներ անելը չէ մեղքը, այլ նաև՝ բարին գիտենալն ու չանելը: Եթե մի եղբայր կամ քույր մերկ լինի կամ օրվա ուտելիքի կարոտ, և ձեզնից մեկը նրան ասի՝ «Գնա՛ խաղաղությամբ, տաքացի՛ր ու հագնվի՛ր, և նրան չտա մարմնին անհրաժեշտ բաները, ի՞նչ օգուտ է: «Ով որ բարին

անելը գիտենա ու չանի, դա մեղք է նրա համար»:

Մենք սովորաբար խոստովանում ենք մեր կատարած մեղքերը, բայց չենք խոստովանում այն բաները, որ պիտի անեինք ու չենք արել: Այո՛, գոյություն ունեն բաներ, որ պետք է անի քրիստոնյան ու չի արել: Այսինքն՝ մենք պատասխանատու ենք ոչ միայն մեր կատարած վատ բաների համար, այլ նաև այն բաների համար, որ պետք է անեինք ու չենք արել: Սրանք մեղքեր են, որոնք մեր առօրյա կյանքում այնքան էլ չենք կարևորում:

Մատթեոս 25:31-46 - ում ասվում է. «Երբ Մարդու Որդին Իր փառքով գա և բոլոր սուրբ հրեշտակները Իրեն հետ, այն ժամանակ Իր փառաց աթոռին պիտի նստի: Նրա առջև պիտի ժողովվեն բոլոր ազգերը, ու նրանց իրարից պիտի զատի, ինչպես հովիվը ոչխարները կզատի այծերից: Ոչխարներն իր աջ կողմը պիտի կանգնեցնի ու այծերին՝ ձախ կողմը: Այդ ժամանակ թագավորը իր աջ կողմը եղողներին պիտի ասի. «Եկե՛ք, Իմ Հոր օրհ-

Ձեռնմխե՛ք, 2015թ., © N10 (72)

նածներ, աշխարհի սկզբից ձեզ համար պատրաստած թագավորությունը ժառանգեցեք: Քանի որ անոթեցա, և Ինձ ուտելիք տվիք, ծարավեցի, ու Ինձ խմցրիք, օտարական էի, Ինձ ներս առաք: Մերկ էի, Ինձ հագցրիք, հիվանդ էի, Ինձ տես եկաք, բանտի մեջ էի, Ինձ մոտ եկաք»: Այն ժամանակ արդարները Նրան պատասխան պիտի տան ու ասեն. «Տե՛ր, ե՞րբ Քեզ անոթեցած տեսանք ու կերակրեցինք, կամ ծարաված՝ ու խմցրինք: Ե՞րբ Քեզ օտարական տեսանք և ներս առանք, կամ մերկ՝ ու հագցրինք: Ե՞րբ Քեզ հիվանդ կամ բանտի մեջ տեսանք ու Քեզի եկանք»: Թագավորը պատասխան տալով պիտի ասի նրանց. «Ճշմարիտ եմ ասում, քանի որ իմ այս եղբայրներից ամենից պատիկներից մեկին արեցիք, ինձ արեցիք»: Այդ ժամանակ ձախ կողմում եղողներին պիտի ասի. «Մեկ-դի՛ գնացեք, անիծյալներ, հավիտենական կրակի մեջ, որ պատրաստված է սատանայի ու նրա հրեշտակների համար: Քանի որ անոթեցա, ինձ ուտելիք չտվիք, ծարավեցի, ինձ չխմցրիք: Օտարական էի, ինձ ներս չառաք, մերկ էի, ինձ չհագցրիք, հիվանդ էի ու բանտի մեջ էի, ինձ տեսնելու չեկաք»: Այն ժամանակ նրանք պատասխան պիտի տան ու ասեն. «Տե՛ր, ե՞րբ տեսանք Քեզ անոթի կամ ծարավ կամ օտարական կամ մերկ կամ հիվանդ կամ բանտի մեջ ու Քեզ սպասավորություն չարիքիք»: Այն ժամանակ պատասխան պիտի տա նրանց ու ասի. «Ճշմարիտ

եմ ասում, որովհետև ինչ որ սրանցից ամենից փոքրներից մեկին չարեցիք, ինձ էլ չարեցիք»: Սրանք պիտի գնան հավիտենական տանջանքը, իսկ արդարները՝ հավիտենական կյանքը»:

Վերը նշված հատվածում մենք տեսնում ենք, որ ձախ կողմիները Տիրոջից հավիտյան բաժանվեցին ոչ թե վատ բաներ անելու, այլ լավ՝ բարի բաներ չանելու պատճառով. «Քանի որ անոթեցա, ինձ ուտելիք չտվիք, ծարավեցի, ինձ չխմցրիք: Օտարական էի, ինձ ներս չառաք, մերկ էի, ինձ չհագցրիք, հիվանդ էի ու բանտի մեջ էի, ինձ տեսության չեկաք»»:

Նույն միտքը մենք տեսնում ենք նաև Ղուկաս 10:31-32-ում. «Մի մարդ Երուսաղեմից իջնում էր Երիբով, և ընկավ ավազակների ձեռքը: Նրանք էլ մերկացրին նրան, վիրավորեցին ու կիսամեռ թողնելով գնացին: Պատահաբար մի քահանա էր իջնում նույն ճանապարհով: Երբ նրան տեսավ, ճանապարհի մյուս կողմն անցավ: Այսպես վարվեց նաև ղևտացին»: Քահանան ու ղևտացին, որ պարտավոր էին օգնել ավազակների ձեռքն ընկածին, չօգնեցին ու այդպես կիսամեռ թողնելով գնացին իրենց ճանապարհը:

Եղբայրներ՝ ու քույրեր, վերը նշված երկու անձերը գիտեին բարին, բայց չարեցին: Նրանք թեև գիտեին Աստծու Խոսքը, բայց այն չկատարեցին, և դա իրենց համար եղավ ոչ թե օրհնություն, այլ դատապարտություն, քանի որ բարին գիտեին, բայց չարեցին:

Տերը թող օգնի յուրաքանչյուրիս, որ մեր առօրյայում այս ամենը գիտակցենք ու առանց ձանձրանալու անենք բարին, որը գիտենք: Պողոս առաքյալը հորդորում է բոլորիս. «Բայց բարիք գործելեն չձանձրանանք, քանզի հարմար ժամանակին պիտի հնձենք՝ եթե չթուլանանք: Ուստի՝ քանի որ ժամանակը մեր ձեռքերում է, բարիք անենք ամենքին, մանավանդ հավատքի ընտանիքներին» (Գաղ. 6:9-10):

Մեր Տեր Հիսուս Քրիստոսը լեռան քարոզում սովորեցրեց. «Այնպես՝ թող լուսավորվի ձեր լույսը մարդկանց առջև, որ տեսնեն ձեր բարի գործերն ու փառավորեն ձեր Հորը, որ երկնքում է» (Մատթեոս 5:16):

Թող յուրաքանչյուրս, ինձնից սկսած, լինենք մեր երկնային Հորը փառավորող զավակներ: Ամեն:

Մելիք եղբայր

Մարտունի

Չարից մի՛ հաղթվիր, այլ բարիով հաղթիր չարին:

Հռովմ. 12:21

Տեր ձկնորսը դժվարությամբ քարշ էր Կալիս անրառում հավաքած փայտով բեռնավորված սայլը: Կամրջի վրա նա հանդիպում է անրառապահին: Վերջինս վաղուց էր ուզում վրեժ լուծել ծերունուց նրա համար, որ նա, սուրբ կյանք ապրելով, ավելի նկատելի էր դարձնում իր վարարքները: Չարացած անրառապահը ծերունու չեղքից վերցնում է սայլի պարանը և ամբողջ փայտը շուռ է Կալիս գետի մեջ: Չկնորսը լուռ ու գլխիկոր գնում է տուն:

Հաջորդ փարվա գարնանը գետի ջուրը շար է բարձրանում: Այնպես է պարսպում, որ ծերունին նորից սայլով փայտ է տանում այդ ճանապարհով: Այդպես նա տեսնում է նույն անրառապահին, որը գլուխը

կորցրած վազում է այս կողմից այն կողմ: Պարզվում է, որ նրա փոքրիկ տղան ընկել է վարարած գետը, և գետի հոսանքը նրան քշել է բավականին հեռու: Չկնորսը լուռ մի կողմ է թողնում փայտով սայլը, նետվում է գետը և փրկում անրառապահի տղային:

Անրառապահն այնպես է ազդվում ծերունու արարքից, որ ոչինչ չի կարողանում ասել, բացի կիսաձայն մի խոսքից. «Ներիր ինձ...»:

Ո՞վ ում հաղթեց: Մարդիկ, չհասկանալով ու խաբվելով սարսանայից, կարծում են, թե չարությունն անելով կհաղթեն, սակայն իրականում դա ոչ թե հաղթություն է, այլ պարտություն: Ասրծու Խոսքն ասում է. «Չարից մի հաղթվիր, այլ բարիով հաղթիր չարին» (Հռովմ. 12:21):

Ձեռագիր, 2015թ., ՁՆ10 (72)

ԱՍՏԾՈՒ ԵՐԿԱՅՆԱՄՏՈՒԹՅՈՒՆԸ ԹՈՂ ՀԱՆԳՍՏԱՆԱԼՈՒ ՊԱՏՃԱՌ ՉԼԻՆԻ ՔԵՉ ՀԱՄԱՐ

Թող Աստծու շնայլ երկայնամտությունը քեզ համար առիթ չլինի, որ թուլանաս ու նպատակդ դարձնես ընդմիշտ հաճույքներին հանձնվելը: Մի՛ առա. «Առայժմ սեր վայելեմ, առայժմ օգտվեմ երիտասարդությունիցս, հետո... վաղը կապաշխարեմ»: Ունայն են նմանատիպ դատողությունները, անմիտ են քո մարմնի որոշումները, քո ցանկասիրությունը քեզ համար վատ խորհրդական է:

Դու ասում ես. «Այսօր մեղք գործեմ, վաղը կգոջամ ու կապաշխարեմ»: Մի՞թե վաղվա օրը քոնն է: Եթե խորը

մտածես, ապա այսօրվա օրից էլ դու չես կարող քո ցանկությամբ ապրել. այսօրվա մի մասն արդեն անցել է, իսկ մյուսը դեռ առջևում է: Առաջին մասն արդեն քոնը չէ, իսկ երկրորդը դեռ քոնը չէ:

Դու մտածում ես. «Այսօր օգտվեմ հաճույքներից, իսկ վաղը կապաշխարեմ»: Ինչը որ քո իշխանության տակ է, դու տալիս ես հաճույքներին, իսկ ինչը քոնը չէ՝ գոջմա՞նը: Ավելի լավ է օգտվես իմ խորհրդից. այսօրվա օրը տո՛ւր ապաշխարությանը, իսկ մեղքին նույնիսկ վաղվա օրը մի թող:

Հովհան Ոսկեբերան

ՄԵԾ ԱՂԱՄԱՆԴԸ

Աշխարհի մեծագույն աղամանդներից մեկը, որ ընկույզի չափ է, Վիեննայի թանգարանում է: Ասում են, թե մի խեղճ գյուղացի է այն գտել եւ չնչին գումարով վաճառել՝ իրական արժեքը չիմանալով: Հիմա

այն հարյուր հազար դոլար արժե:

Որքան շար է պապահում, որ մարդիկ, իրենց ունեցած գանձերի արժեքը չիմանալով, չնչին գումարով կամ վաղանցիկ հաճույքի համար վաճառում են այն, ինչպես Եսավը վաճառեց իր անդրանիկությունը: Ամենաթանկը մարդու հոգին է: Ո՛վ մարդ, քո արժեքը Քրիստոսի արյան գինն է, ոչինչ բաներով մի՛ փոխարինիր այն:

ԵՎ ԱՆՁՐԵՎԸ ԵՎԱՎ

Ի վան Լեչուկի ետպատերազմ-
յան տարիների շրջանին են վե-
րաբերում մաս Կիևի մարզի Ռ-ժիշկասկի
շրջանի Կուզմինցի-Վեսելով գյուղի
երեց Վասիլի Ալեքսանդրովիչ Շուլյա-
կի հիշողությունները.

«1947 թվականին Ի վան Լեչուկը
շատ անգամ է այցելել մեր գյուղի
հիսունականների հավաքություններին,
ինչի համար մենք շատ ուրախ էինք:

Մեր կոլտնտեսության նախագահ
Գրիգորի Մանգուկին ստիպել էին
հավատացյալների շրջանում արեխ-
տական քարոզչություն անել: Եվ ահա
նա եկավ այն տունը, որտեղ հա-
վաքույթ էր անցկացվում և մի տեսակ
խորամանկությամբ խնդրեց.

- Դուք տեսնում եք, որ բոլոր
տնկիներն առանց անձրևի այրվում,
չորանում են: Գուցե դուք՝ հավատա-
ցյալներդ, աղոթե՞ք, որ Աստված ողոր-
մի մեզ:

- Եթե դուք հավատում եք, կաղո-
թենք,- պատասխանեց Լեչուկ եղբայրը:

Եվ մենք նրա գլխավորությամբ ջեր-
մեռանդ աղոթեցինք:

Երեկոյան եկավ օրհնյալ անձրևը,
որը շարունակվեց մինչև առավոտ:

Ի վան Լեչուկը Կիև վերադարձավ

շոգենավով և, իհարկե, առիթը բաց
չթողեց ուղևորներին պատմելու Աստ-
ծու հրաշքի մասին՝ ձեռքով ցույց տալով
վերակենդանացած մարգագետինները,
արտերն ու այգիները:

- Դու ո՞վ ես, որ այստեղ Աստծու
գործերից ես պատմում,- քարոզիչի
վրա հարձակվեց նավապետը:

- Ես Կենդանի Բարձրյալ Աստծու
քահանան եմ,- համարձակ պատաս-
խանեց Լեչուկը:

- Հապա գնա՛նք իմ նավախուց,-
հրամայեց նավապետը:

Ուղևորները կարծում էին, թե Կիև
հասնելուն պես նավապետը Լեչուկին
կհանձնի ոստիկանությանը: Սակայն
երկար զրույցից հետո նավապետը
քարոզիչին քաղաքավարի ուղեկցեց
ափ և առաջարկեց նորից այցելել իր
նավ:

- Մենք հոսանքի ուղղությամբ դեպի
ներքև ենք լողալու, քեզ էլ անվճար
կտեղափոխենք:

Ամառն անցավ, Լեչուկ եղբայրը
նորից եկավ Կուզմինցի: Կոլտնտե-
սության նախագահին, իմանալով այդ
մասին, Ի վանին հրավիրեց իր կառքով
շրջելու: Տարավ, ման տվեց բոլոր դաշ-
տերում.

Շոգենավեհ, 2015թ., № 10 (72)

- Տեսնո՞ւմ ես մենք ինչ առատ բերք ունենք: Մեր հարևանների վիճակը շատ ու շատ վատ է: Շնորհակալ եմ Աստծուն և ձեզ:

Հետո Իվան Անատոլիչին տարավ այգի, որտեղ կոլտնտեսականները Լևչուկի համար հավաքել էին ամենաընտիր պտուղները: Նախագահին ինքն իր կառքով այդ ամենը տարավ կառամատույց և շատ զարմացավ, երբ կառամատույց մտած նավի նավապետն ինքը դուրս եկավ Լևչուկին ընդառաջ և նավաստիներին կար-զաղրեց.

- Այս ուղևորին առաջինը թողեք

մտնի նավ, իսկ նրա «համեղ» բեռները հսկողության տակ վերցրեք»:

ԱՐԴԱՐ ՎԱՍՏԱԿԸ

Մի աղքատ վարձկան տիրոջից պահանջում է իր վարձը: Տերն ասում է. «Եթե արդար վաստակդ ես պահանջում՝ մեկ ոսկի եմ տալիս, եթե անարդարը՝ չորս ոսկի»: Աղքատն իր արդար վաստակն է պահանջում ու իր վարձը պակաս է ստանում: Ստացած վարձով նա իր երեխաների համար նուռ է գնում եւ փրկում վերադառնում նավով, որով ճանապարհորդում էր նաեւ մի մեծ իշխան:

Նավի վրա մեծ իշխանը հիվանդանում է: Նրան ասում են, որ իր բուժիչ դեղը նուռն է: Աղքատ վարձկանն իր գնած նուռը վաճառում է յուրաքանչյուրը տասը դահեկանով եւ ընտանիքի համար ընտիր ապրանքներ է գնում: Այսպես արդար վաստակը բավանում է ու շենացնում նրա փրկը:

Առակաց 13:11-ում գրված է. «Անիրավությանը հավաքված հարս-տությունը նվազելու է, բայց իր աշխատանքով հավաքողը շատացնելու է»:

ԱՍՏՎԱԾ ՊԱՏԱՍԽԱՆՈՒՄ Է ԱՂՈԹՔԻՆ

Այս վկայությունը մի քրոջ մասին է, որի բազմամյա ընտանիքը տնտեսական ճգնաժամի պատճառով հայտնվել էր անելանելի վիճակի մեջ:

«Աշխատավարձ վաղուց չեն վճարել, տանն եղած պաշարն էլ սպառվեց, վաղը ինչո՞վ պիտի կերակրեն երեխաներին,- մտածում է նա և, ելք չգտնելով, դիմում է Տիրոջը,- Տե՛ր, ի՞նչ անեմ, ինչպե՞ս վարվեմ այս պարագայում: Երբեք այսպիսի բան չի եղել...»:

Աղոթքի ժամանակ Աստված նրան այսպիսի հայտնություն է տալիս. «Գնա՛ այսինչ սուպերմարկետը, քեզ անհրաժեշտ մթերքը վերցրո՛ւ և մոտեցի՛ր յոթերորդ գանձապահին»: Նա Աստծու ձայնը ճանաչում է: Վեր է կենում և հավատքով գնում նշված խանութը: Նա հասկանում է, որ ինքն

անվճարունակ է և ինչ էլ վերցնի, իր համար անվճար է լինելու, բայց համեստորեն վերցնում է միայն ամենամանրաժեշտը, խոսքի համաձայն մոտենում յոթերորդ գանձապահին և սպասում, թե ինչ պետք է լինի: «Աստված ասաց, բայց հո Նա երկնքից գումար չի՞ գցելու», - մտածում է քույրը: Կանգնում է ու սկսում շուրջը դիտել՝ գուցե իր ծանոթներից կամ հավատացյալ քույրերից ու եղբայրներից մեկը կհայտնվի: Հերթն առաջ է գնում... առջևում մի մարդ է մնում, բայց ոչ մի ծանոթ չի հայտնվում:

Երբ այդ մարդը վճարում-վերջացնում է, գանձապահը դադարեցնում է աշխատանքը՝ հայտարարելով տեխնիկական ընդմիջում: Քույրը կանգնած մտածում է. «Լավ է, որ տեխնիկական ընդմիջում հայտարարեց, գուցե այդ ընթացքո՞ւմ մեկը հայտնվի»: Բայց դարձյալ ոչ ոք չկար:

Հանկարծ բարձրախոսով հայտնում են, որ սուպերմարկետի բացման տասնամյակի կապակցությամբ ակցիա է անցկացվում, և յոթերորդ գանձապահին սպասող առաջին հաճախորդի գնումը նրան նվեր է տրվում:

«Սլովո խրիստիանինա» ամսագրից

Պետկեմբեր, 2015թ., №10 (72)

ՎԿԱՅՈՒԹՅՈՒՆ

Խաղաղություն, սիրելի Աստծու ժողովուրդ: Ես ուզում եմ ձեզ ներկայացնել Աստծու կատարած հրաշքը, որը տեղի ունեցավ իմ երեխայի կյանքում: Տղաս՝ Աշոտը, սովորում է երկրորդ դասարանում: Առաջին դասարանի երկրորդ կիսամյակում նա մի քանի անգամ բողոքեց տեսողությունից, բայց ես ուշադրություն չէի դարձնում: Հետո, երբ փոխադրվեց երկրորդ դասարան, նեղսրտած ասաց.

– Մայրի՛կ, ես գրատախտակի տառերը չեմ տեսնում:

Մյուս օրն ինձ մույն բանն ասաց նաև ուսուցչուհին: Մենք սկսեցինք որոշակի հեռավորությունից տառեր ցույց տալ նրան, բայց երեխան չէր տեսնում:

2015 թ. հոկտեմբերի 14-ին եղբորս՝ Հայկի հետ երեխային տարանք քաղաքային թիվ 132 մանկական պոլիկլինիկա: Բժիշկը տարբեր սարքավորումներով ստուգեց երեխայի աչքերը, վեց մետր հեռավորությունից տառեր ցույց տվեց, բայց երեխան տեսավ միայն առաջին ամենամեծ տառը: Բոլոր տեսակի ստուգումներից հետո բժիշկն ասաց, որ երեխային չի կարող ակնոց նշանակել, քանի որ դա չի օգնի: Բժիշկը շատ զարմացած էր, որովհետև երե-

խայի աչքերն առողջ էին, բայց նա ընդամենը 20 տոկոս էր տեսնում: Նա ասաց, որ դա կարող է լինել ինչ-որ մի թաքնված հիվանդություն, որը դեռ նոր պետք է ի հայտ գա, կամ էլ առաջացել է համակարգչով կլանված խաղալուց: Բժիշկը դեղեր նշանակեց և ասաց, որ մեկ ամիս օգտագործելուց հետո նորից գնանք ստուգման: Նաև ավելացրեց, որ երեխան պետք է ոչ միայն չխաղա համակարգչային խաղեր, այլև մույնիսկ մոտ չգնա հեռախոսին կամ համակարգչին:

Չնայած նրան, որ մեր եկեղեցու հովիվը բազում անգամներ քարոզել էր համակարգչով չտարվելու մասին, մեր ընտանիքում միշտ եղել էր այն միտքը, որ երեխաները պետք է զարգանան և ետ չմնան ուրիշներից: Իմ տղան փոքր հասակից համակարգչի դիմաց է եղել: Նա ամբողջությամբ կլանված էր համակարգչով: Երբ մենք հիվանդանոցից վերադառնում էինք, նա ճանապարհի բարձրահարկ շենքերը մոտավորապես հարյուր հիսուն մետր հեռավորությունից չէր տեսնում:

Եղբորս՝ Հայկի հետ ծնկեցինք աղոթելու: Ամեն անգամ, երբ ինձ հետ ինչ-որ նեղություն էր պատահում, ես աղոթքներիս մեջ կարծես արդար էի

տեսնում ինձ և միշտ Տիրոջից հարցնում էի, թե ինչո՞ւ է ինձ հետ նման բան պատահել: Սակայն այս անգամ աղոթքս այլ էր: Ես ասում էի. «Հայր, ինչ դժվարություն որ ինձ համար համար պատրաստել ես՝ տո՛ւր, միայն օգնիր, որ կամքդ ինձ հաճելի լինի, և ես չպատերազմեմ Բո դեմ»:

Անհամբեր սպասում էի, թե երբ պետք է Աննան՝ հարսս, տուն գար: Նա գնացել էր հավաքույթի, և ես մեծ հույսով սպասում էի, որ նա Աստծու Խոսքից ինչ-որ հանգստացնող բան կասի: Երբ նա եկավ, ես սենյակում անուժ նստած լաց էի լինում և, լսելով նրա ձայնը, դուրս եկա սենյակից ու սկսեցի պատմել, թե ինչ է եղել: Նա խաղաղությամբ լսեց և ասաց. «Իսկ դու ի՞նչ էիր սպասում: Երեխան կորուստ էր գնում: Պետք է գոհանանք Աստծուց, որ Նա Իր մեծ ողորմությամբ ուզում է ետ պահել նրան այդ ամենից,- և Աստծու Խոսքից ավելացրեց,- Աստծու Խոսքը ծոռը անպայման վնաս կկրի»: Այդ ժամանակ ես հասկացա, որ պատահածը մեր անուշաղորդյան հետևանքն է:

Այդ օրը հորաքույրս այցելել էր մեզ: Սեղանին դրված էր թթվասերի սպիտակ ամանը, որի վրայի գրվածքը՝

կարմիր գույնի խոշոր տառերով, հորաքույրս ցույց տվեց երեխային, սակայն նա նույնիսկ դա չկարողացավ կարդալ, որովհետև չէր տեսնում: Հորաքույրս նույնպես շատ զարմացավ:

Աննան Աշոտիկի հետ գնաց սենյակ՝ աղոթելու: Ես լաց էի լինում, բայց զգում էի նրանց աղոթքի ջերմությունը: Այդ պահին փոքր տղաս վազելով եկավ և ցանկանում էր մտնել սենյակ, սակայն հորաքույրս, որ հավատացյալ չի, չթողեց, որպեսզի չխանգարի աղոթողներին:

Հանկարծ Աշոտիկը սենյակից ուրախ-ուրախ դուրս ելավ՝ գոռալով. «Մայրի՛կ, ես տեսնում եմ»: Ես շշմած երեխային էի նայում: Նրա դեմքն ուրախությունից

փայլում էր: Ես Աննային հարցրի, թե ինչ է կատարվում: Նա պատմեց, որ նախքան աղոթելը ինքն Աշոտին հորդորել է հավատալ, որ Հիսուսը կարող է իրեն բժշկել: Հետո պատմել է կույրի բժշկվելը, թե ինչպես Նա մի փոքր հող վերցրեց, դրեց կույրի աչքերին և բժշկեց: Միայն թե պետք է հավատքով խնդրել: Երեխան աղոթքի ժամանակ շատ սրտանց խնդրել է. «Աստված իմ, ների՛ր ինձ, որ ես խաղացել եմ, չեմ հասկացել: Ես փոքր

Պաշենյան, 2015թ., №10 (72)

են, իսկ Դու՝ Մեծ: Խնդրում եմ իմ միջից ջնջի՛ր այդ խաղի ոգին, ես այլևս չեմ խաղա: Խնդրում եմ ինձ բժշկիր»:

Հետո տղաս պատմեց. «Աղոթքի ժամանակ ես տեսա, թե ինչպես է երկինքը բացվում, և Հիսուսը իջնում է ներքև: Լսվում էր շատ գեղեցիկ երաժշտություն: Ես ծովի վրա նստած էի նավի մեջ: Ծովը ալեկոծվում էր, և երբ Հիսուսը իջավ ծովի վրա, ձեռքը բարձրացրեց, և ծովը հանդարտվեց: Նա ծովի վրայով մոտեցավ ինձ: Ես ճանաչեցի Հիսուսին՝ Նա փայլում էր լույսի պես: Ես մտածեցի, որ Հիսուսը ինձ մոտ է գալիս և շատ ուրախացա այդ մտքից: Հիսուսն ինձ մոտենալով ժպտաց, բայց հետո չխոսեց: Միայն ձեռքերը դրեց աչքերիս և պտտվելով երկինք բարձրացավ: Ես այդ պահին աղոթքս ավարտեցի և «ամեն» ասելով բացեցի աչքերս. Նա արդեն չկար»:

Այդ պահին երեխան սենյակում սկսեց տեսնել որոշ իրեր, որոնք մինչ այդ չէր տեսել: Մենք իրար անցնելով սկսեցինք նրան տառեր ցույց տալ: Նա տեսնում էր նույնիսկ ամենափոքր տառերը: Հորաքույրս զարմացած էր: Նա ներկա էր այս հրաշքին և շփոթված մեզ էր նայում:

Հաջորդ օրը, վերցնելով բոլոր դեղերը, գնացինք բժշկի: Մեզ հետ կատարված հրաշքը պատմեցինք նրան և

խնդրեցինք ևս մեկ անգամ ստուգել երեխայի աչքերը: Բժիշկը շատ հետաքրքրված էր ու զարմացած: Նա ներս կանչեց Աշոտին և խնդրեց ամեն բան պատմել իրեն: Նա լսում էր շատ մեծ ուշադրությամբ: Երբ երեխան վերջացրեց, խնդրեց բժշկին նորից ստուգել իր աչքերը: Նա տեսնում էր բոլոր տառերը, նույնիսկ ամենափոքրերը: Այնուհետև բժիշկը փակեց Աշոտի աջ աչքը և ստուգեց ձախի տեսողությունը, որից հետո փակեց ձախ աչքը և ստուգեց աջի տեսողությունը: Երեխան երկու աչքով էլ տեսնում էր գերազանց: Բժիշկը շոկի մեջ էր: Նա հուզմունքից փշաքաղվել էր և Աշոտին ասաց. «Աշոտի՛կ դու գիտե՞ս, որ Աստված քեզ սիրում է»: Աշոտը պատասխանեց. «Այո՛, ես գիտեմ»: Նա շատ համարձակ էր: Բժիշկն անընդհատ կրկնում էր, որ շատ ուրախ է մեզ համար և խոսքեր չունի ասելու:

Ես այս ամենը պատմեցի Աստծու անվան ու փառքի համար: Թող Աստված ողորմի և ազատագրի այն երեխաներին, որոնք տարված են համակարգչային խաղերի ոգով, և թող ծնողներին էլ տա իմաստություն, որ իրենց երեխաներին կրթեն ու դաստիարակեն Աստծու հոգով: Ամեն:

Սյուզաննա Արսենյան

ԻՄ ԲԺՇԿՈՒԹՅԱՆ ՄԱՍԻՆ

1971թ. դեկտեմբերի 15-ին ինձ մոտ դրսևորվեց մի ծանր հիվանդություն. ես անասելի ցավերից ցնցումների մեջ էի ընկնում, փայտացած՝ ատամներս իրար էի սեղմում ու ցավից գոռում: Այդ վիճակը տևում էր մոտ երեք ժամ: Բժիշկները ոչինչ չէին հասկանում, ասում էին՝ անբուժելի հիվանդություն է: Հիվանդանոցում ինձ միայն ցավազրկող միջոցներ էին ներարկում և բուժման հույս չէին տալիս:

Սակայն ամուսինս ինչ-որ թաքուն հույս ուներ, որ ես կարող է բուժվեմ: Տանն իմ վիճակն ավելի վատացավ, անգամ քսան բույս հանգիստ չունեի: Ամուսինս դուռը փակում էր, երեխաներին տանում մյուս սենյակ ու փորձում նրանց հանգստացնել:

Մի օր աղջիկս հորը խնդրեց, որ գնա իր ուսուցչուհու տուն՝ պահարանը նորոգելու: Երբ ամուսինս ներս է մտնում ուսուցչուհու տուն, սեղանին տեսնում է մի բաց գիրք: Մոտենում է ու կարդում հենց առաջին տողը. «Խնդրեցե՛ք և կտրվի ձեզ, որոնեցե՛ք և կգտնեք, դուռը թակեցե՛ք և կբացվի ձեզ» (Մատթ.7:7): Ամուսինս հետաքրքրվում է, թե ի՞նչ գիրք է: Ուսուցչուհին՝ Ռոզա քույրը, բացատրում է, որ դա Նոր Կտակարան է և սկսում է վկայել Հիսուսի մասին: Հաջորդ օրն

ամուսինս նորից է գնում Ռոզա քրոջ տուն ու պատմում է իմ վիճակի մասին: Ռոզա քույրը հանգստացնում է նրան ու ասում, որ Աստծու համար անկարելի ոչինչ չկա, և եթե հավատա, Աստված ինձ կբժշկի: Ռոզա քույրը նրան Նոր Կտակարան է տալիս ու հորդորում, որ կարդամ այն ժամանակ, երբ ցնցումների մեջ չլինեմ: Հնարավոր է, որ կարդալու ընթացքում ցավերս շատանան, բայց չհուսահատվեմ, հավատքով խնդրեմ ու պիտի բժշկվեմ:

Երբ սկսեցի կարդալ Նոր Կտակարանը, քուն էր գալիս վրաս, հետո ցավերս ավելի սաստկացան... բայց երբ ցավերս թողնում էին, ես նորից սկսում էի կարդալ և մտքումս ասում էի, որ Հիսուսն ինձ կբժշկի:

Սկեսուրս տեսնում էր, որ կարդալուց հետո ցավերս ավելի էին սաստկանում և չէր թողնում կարդամ: Մի քանի օր ամուսինս տանը չէր: Այդ ընթացքում ես ավելի վատացա: Սկեսուրիս միայն խնդրում էի, որ երեխաներին սենյակից հանի և դուռը փակի:

Որոշ ժամանակ անց ամուսինս, ինձնից թաքուն, գնացել էր հավաքույթի: Երբ այնտեղից վերադարձավ, տեսավ, որ գետնի վրա տանջվում եմ,

Պաշենյան, 2015թ., №10 (72)

մոտեցավ բարձրացնելու, բայց չկարողացավ: Այդ ժամանակ կանգնեց գլխավերևս ու սկսեց խնդրել. «Հիսուս ջան, եթե Դու կարող ես, բժշկիր Վարդուշին, ազատիր այս ցավերից, որ երկուսով գանք Քեզ ծառայելու»: Այս աղոթքից հետո ես կարողացա ոտքի ելնել և ամուսնուս օգնությամբ հասա բազմոցին, ու երկուսով սկսեցինք խնդրել, որ Հիսուսն ինձ բուժի: Այդ պահին տեսա մի մեծ լույս, որն անցավ գլխիս վրայով: Ես տեղիցս գնդակի պես վեր թռա ու սկսեցի

բղավել. «Հիսուսն ինձ բուժեց...»: Ամուսինս զարմացած նայեց դեմքիս և ասաց, որ եթե բժշկվել եմ, ծնկի գամ ու իր հետ աղոթեմ: Ես ծնկի իջա, ու միասին շնորհակալության աղոթք բերեցինք Աստծուն:

Դա 1974 թվականի ապրիլի 25-ն էր: Դրանից հետո Աստված մեզ օրհնեց ու պարգևեց ևս երեք զավակ: Այդ օրվանից մինչև օրս մենք ու մեր զավակները Աստծու տան մեջ ենք:

**Վարդուշ քույրիկ
Գյումրի**

ԳԱՌՆՈՒԿԸ ՓՐԿԵՑ ԿՅԱՆՔԸ

Մի աշտարակի վրա գառնուկի քարե արձան էր դրված, եւ ահա թե ինչու. այդ աշտարակը կառուցելիս աշխատող բանվորներից մեկը վայր է ընկնում: Ներքելում ամբողջ գեպինը սուր-սուր քարերով էր ծածկված, բայց ընկնելու պահին այդպեղով մի գառնուկ էր ման գալիս, եւ բանվորն ընկնում է ուղիղ գառնուկի վրա: Գառնուկը ճգնվում եւ սափկում է, իսկ մարդն ապարվում է: Այդ մարդը քանդակագործ է գտնում եւ, ի նշան երախտագիտության, գառնուկի արձան է շինել փալիս:

Խաչի վրա մեռնող Գառնուկը՝ Տեր Հիսուս Թրիստոսը, մեր մեղքերի բեռան փակ ջախջախվեց, որ մենք հավիտյան ապրենք:

ԵՍ ՔՐԻՍՏՈՆՅԱ ԵՄ, ՊԱՐՈ՛Ն

Մի բժիշկ պատմում է, որ փարիներ առաջ փողոցում տեսնում է մի տղայի, որն ուրախ-ուրախ քայլելիս է լինում, երբ հանկարծ ձեռնափայտը ձեռքից թռչում է եւ մի փան պատուհանի հարվածում: Բժիշկն ասում է. «Ես սպասում էի, թե ինչ կանի տղան: Եվ, ի վարմանս ինձ, նա բարձրացավ, վանգեց այդ փան դուռը եւ ներս մտավ: Երբ դուրս եկավ, ես նրան հարցրի. «Ինձնից բացի ոչ ոք չկար քո շուրջը, ինչո՞ւ չփախար»: Տղան պատասխանում է. «Որովհետեւ ես քրիստոնյա եմ, պարո՛ն»:

Բժիշկը մի դեպք էլ է պատմում: Նա ասում է. «Կոշիկներս ներկելու էի գնացել, եւ մի սեւամորթ պատանի այնպես ջերմեռանդ էր աշխատում, որ նրան ասացի. «Տղա՛ս, ինձ համար շատ նեղությունն էս քաշում, կարիք չկա այդքան ջանք թափել կոշիկ ներկելու համար»: Տղան պատասխանում է. «Ես դա Տեր Հիսուս Քրիստոսի համար եմ անում, պարո՛ն»:

Այս երկու դեպքերը բժշկին խորհել են փախիս, որ քրիստոնեության մեջ սիրտը փոխող բան կա: Եվ այս հեթանոս բժիշկը մեծ հոժարությամբ իր հիվանդանոցը բացում է ավերարանչության համար:

...Աստուծու սերը գերիզուր է մահվանից,
Նա է տանում ամեն տեսակ հաղթության:
Միտո Գեորգի է հոսում Աստուծու Սուրբ Գահից,
Որ դառնում է պատճառ մարդկանց
փրկության:

Ո՛վ անմահ հոգի, ասեմք քե մեռար,
Բզկտված հոգիդ ո՞ւր է գնալու:
Քնելուց առաջ մտածի՛ր մի պահ,
Գուցե էլ երբե՛ք չես արթնանալու...

Ձայն մեկ, 2015թ., № 10 (72)

ՊՂՆՁԵ ԳԱՄԵՐԸ

Հավաքույթի ժամանակ հովիվը քարոզում է խոստովանության մասին ու ասում, որ պարճառած վնասը հատուցել է պետք: Հավաքույթից հետո քարոզչին մի տղա է մոտենում ու ասում, որ ինքն իր տիրոջից պղնձե գամեր է գողացել, որպեսզի նավակ պատրաստի, բայց լսելով քարոզը՝ մտածում է, որ դրանք ետ պետք է վերադարձնի: Մյուս կողմից էլ մտավախություն ունի, որ տերը կմտածի, թե ինքը կեղծ քրիստոնյա է (նա շատ անգամ էր Հիսուսի մասին վկայել իր տիրոջը եւ ասել, որ գա հավաքույթի):

Մտադրանքության ու ամոթի դեմ մղած մեծ պայքարից հետո տղան վերջապես որոշում է հատուցել վնասը եւ մեղքը խոստովանել: Հաջորդ հավաքույթին նա քարոզչին պատմում է, որ երբ մեղքը խոստովանել է, տերը բացականչել է. «Ջո՛րջ, ես միշտ մտածում էի, թե դու կեղծավոր ես, սակայն հիմա համոզվեցի, որ սխալվում եմ: Տեսնում եմ, որ քրիստոնեության մեջ արտակարգ զորություն կա, որն անպարկեշտ բանվորին խոստովանության է մղում: Իսկապես, սքանչելի է քրիստոնեությունը, եւ արժե այն ընդունել»:

*Միտո սերմերը Աստուծո խոսքերն են,
Եվ ես դրանք եմ սրտերում ցանում,
Որ դրանք աճեն, սիրտ պտուղ տան
Արեւության սև, փշուր բուստանում:*

*...Թող Տերն Իր Հոգով քեզ «վիրահարի»,
Թարախապարկից հոգիդ ազատի...
Դու մի՛ վախեցիր, այլ Աստված կանչիր,
Մի քիչ մարդացի՛ր, դա դժվար բան չէ...*

ՍԻՐԵԼԻ՝ ԸՆԹԵՐՅՈՂ

Աստված սիրում է Ձեզ և ուզում է, որ Դուք հաճաքաբ Իրեն ու փրկության ունենաք:

Այդ մասին հովհաննես 3.16-ում կարդում ենք.

«Որովհետև Աստված այնպես սիրեց աշխարհը, որ Իր միածին Որդուն արվեց, որ ով Նրան հաճաքա չկորչի, այլ հավիտենական կյանք ունենա»:

Եթե Դուք ուզում եք ամենի մոտիկից ծանոթանալ Աստծուն և Նրա խոսքին, կարող եք դիմել հետևյալ հեռախոսահամարներով.

Երևան

Ավան	093-53-25-26	Ամիրբեկյան Հրահատ
Զեյթուն	055-66-82-06, 099-66-82-06	Այդինյան Լևոն
Էրեբունի	093-53-43-68	Բարսեղյան Մնացական
Կենտրոն	093-53-25-26	Ամիրբեկյան Հրահատ
Կոմիտաս	093-26-20-72	Ալավերդյան Մարգիս
ՀԱԹ(Բանգլադեշ)	094-65-70-43	Սահակյան Վարդան
Նորքի մասիվ	099-87-38-88, 077-87-38-80	Ղազարյան Ահարոն
Նորքի մասիվ	099-56-65-44	Գրիգորյան Եփրեմ
Շենգավիթ, Չարբախ	094-84-39-84	Ղազարյան Մամիկոն
Չերեմուշկա	093-83-71-31	Վարդանյան Անդրանիկ
Քանաքեռ	093-53-25-26	Ամիրբեկյան Հրահատ
3-րդ մաս	094-52-96-59	Մանջիկյան Անդրանիկ

Շրջաններ

Արովան	094-34-75-91	Զաքարյան Սամվել
Ալավերդի	094-30-80-40	Դավոյան Վալերի
Աշտարակ	098-01-72-60	Մկրտչյան Անդրանիկ
Ապարան	093-77-06-70, 091-77-06-70	Գասպարյան Միշա
Արարատ	094-20-60-36	Ներսիսյան Նորիկ
Արթիկ	077-70-28-38, 055-59-99-22	Փիլոյան Պողոս
Արմավիր	077-84-45-05	Այվազյան Վազգեն
Արտաշատ	093-72-48-88	Համբարձումյան Վաչագան
Արտաշատ (գյուղերը)	093-83-71-31	Վարդանյան Անդրանիկ
Արտաշատ (Ագատավան)	098-46-12-61	Թովաթյան Ստյոպա
Գավառ	093-68-84-92	Մանուկյան Վարուժան
Դիլիջան	093-18-77-33	Սահակյան Սասուն
Եղեգնաձոր	077-40-26-24	Մարտիրոսյան Արզուման
Զանգեզուր	094-00-94-08	Մարդյան Միք
Էջմիածին	093-88-68-74	Հովակիմյան Ռոբերտ
Իջևան	098-99-55-84	Մարգարյան Լևոն
Հրազդան	094-22-33-15	Օհանյան Աշոտ
Ղարաբաղ	094-00-94-08	Մարդյան Միք
Ճամբարակ (Կարմիր)	093-73-31-73	Հարությունյան Սուրեն
Մասիս	091-71-62-64, 093-71-62-64	Հարությունյան Մելսիկ
Մարտունի	093-86-30-13	Արշակյան Մելիք
Նոյեմբերյան	094-92-01-90	Նավասարդյան Ռուբեն
Շիրակի մարզ	099-30-79-69	Դարմանյան Գրիշա
Չարենցավան	093-28-64-13	Հայրապետյան Գևորգ
Սպիտակ	094-92-00-60	Վարդանյան Մարտուն
Սևան	093-53-25-26	Ամիրբեկյան Հրահատ
Վանաձոր	094-92-00-03	Խաչատրյան Արտակ
Վանաձոր	093-08-71-29	Նազարյան Ավետիք
Վարդենիս	094-91-44-80	Նշանյան Տոփիկ
Վեդի	094-03-26-16	Աղաբեկյան Գառնիկ (Ռուբիկ)
Տաշիր	093-09-84-33	Սուքիասյան Նորիկ

ՈՒԶՈ՞ՒՄ ԵՍ ԽՈՆԱՐՀ ԼԻՆԵԼ

«Սակայն Նա ավելի շնորհ է ցալիս: Հեղեարար ասում է,
«Աստված ամբարտապաններին հակառակվում է, իսկ խոնարհներին
շնորհ է ցալիս»:

Խոնարհվեցե՛ք Տիրոջ առաջ, և Նա չեզ պիտի բարձրացնի»:

Հակոբոս 4:6,10

«Թող ո՛չ մի բան հակառակությամբ կամ սնապառությամբ չարվի,
այլ խոնարհությամբ ամեն մեկը մյուսին իրենից ավելի լավը
համարի»:

Փիլիպեցիս 2:3

«Երանի՜ հեզերին, որովհեպե նրանք երկիրը պիտի ժառանգեն»:

Մատթեոս 5:5

«Ուարի ով իր անշը խոնարհեցնի աշս մանկան պես, նա՛ է մեծ
լինելու երկնքի քաղափորության մեջ»:

Մատթեոս 18:4

«Թեև ՏԵՐԸ բարձր է, քայց տեսնում է խոնարհին, իսկ հպարտին
հեռվից է ճանաչում»:

Սաղմոս 138:6

«Քանի որ աշսպես է ասում Բարձրյալն ու Վեհը, հավիտե-
նականության մեջ Բնակվողը, Ում անունը Սուրբ է. «Ես քնակվում եմ
բարձր և սուրբ փեղում, նաև նրա հեղ, ով կուրբված և խոնարհ հոգի
ունի, որպեսզի խոնարհների հոգին վերահենդամացնեմ ու կուրբված
սիրտը վերականգնեմ»:

Եսայա 57:15